

КРИМІНАЛЬНЕ ПРАВО, КРИМІНАЛЬНО-ВИКОНАВЧЕ ПРАВО, КРИМІНОЛОГІЯ

Адамова В.С.

студент,

Науковий керівник: Діордіца І.В.

кандидат юридичних наук, доцент,

Національний авіаційний університет

АКТУАЛЬНІ ПИТАННЯ МЕТОДІВ ЗДІЙСНЕННЯ СМЕРТНОЇ КАРИ В СПОЛУЧЕНИХ ШТАТАХ АМЕРИКИ

Станом на 2017 рік Сполучені Штати Америки, на відміну від Європи, продовжують практикувати таке покарання злочинців, як позбавлення життя. Смертна кара в США в даний час передбачається федеральними законами і законодавчими актами тридцяти двох штатів. Вона застосовується відповідно до частини Восьмої поправкою до Конституції тільки повнолітнім дієздатним людям, які скоїли вбивства з обтяжуючими обставинами [1].

Нині в США існує п'ять методів здійснення смертної кари: смертельні ін'єкції, електричний стілець, газова камера, розстріл і повішення.

В травні 2014 року Теннессі став першим штатом, що дозволив використання електричного стільця при певних обставинах незалежно від бажання ув'язненого, якщо ін'єкційні препарати відсутні. Проте всі 35 штатів, в яких утримуються ув'язнені, а також військові США та федеральний уряд, використовують ін'єкції в якості свого основного методу страти, повідомляє Death Penalty Information Center [2].

Дебора Денно, професор Юридичної школи Фордхем, яка вивчала страти протягом більш ніж двох десятиліть, заявила, що штати змінювали методи виконання смертних вироків на протязі багатьох років в ході повторюваних спроб зробити їх більш гуманними і уникнути судових розглядів. Розглянемо кожен із методів окремо:

1. Смертельна ін'єкція. Сьогодні цей метод використовують всі 32 штати США, які застосовують смертну кару. При використанні цього методу засудженого зазвичай прив'язують до каталки і член виконавчої групи розміщує кілька моніторів серця на цій шкірі. Потім, в придатні для використання вени, вставляються дві голки (одна резервна) і вводяться розчини. Перший – нешкідливий сольовий розчин, який вводиться відразу ж. Пізніше, за сигналом наглядача, піднімається завіса, яка показує процедуру свідкам у сусідній кімнаті. Потім, вводиться тіопентал натрію – анестетик,

який складає є седативним, снотворним. Поруч тече павулон або панкуроній бромід, який паралізує всю м'язову систему і зупиняє дихання ув'язненого. Нарешті, потік хлориду калію зупиняє серце. Смерть настає в результаті передозування, зупинки дихання і серця, а засуджений перебуває в непритомному стані. Медична етика забороняє лікарям брати участь у стратах, однак лікар має засвідчити, що ув'язнений мертвий. Відсутність медика може бути проблематичним, оскільки часто ін'єкції проводяться недосвідченими санітарами. Якщо член виконавчої команди впорскує розчин в м'яз замість вени, або якщо голка буде закупорена, ув'язнений відчуває сильний біль. Багато ув'язнених пошкодили вени, через вживання внутрішньовенних наркотиків, і іноді важко знайти придатну для вживання вену, що призводить до тривалих затримок, в той час як ув'язнений залишається прив'язаним до каталки.

2. Електричний стілець. Сьогодні, для виконання страти за допомогою електроструму, людину, як правило, голять і прив'язують до стільця з ременями, які стискають його груди, пах, кінцівки. До шкіри на голові та лобі, які змочені солоним розчином, прикріплений металевий електрод у формі черепа. Додатковий електрод прикріплюється до частини ноги ув'язненого, яка також голиться, щоб зменшити опір електрики. Ув'язнений сидить з зав'язаними очима. Після того, як виконавча група виходить в кімнату спостереження, наглядач сигналізує кату, який тягне ручку для підключення блоку живлення. Дається поштовх 500-2000 вольт, який триває близько 30 секунд. Після цього лікарі чекають кілька секунд, поки тіло охолоне, а потім перевіряють чи б'ється серце ув'язненого. Якщо це так – процедура проводиться ще раз. Цей процес продовжується до тих пір, поки ув'язнений не помре. Руки укладеного часто б'ються об стілець і це можуть бути настільки сильні рухи, які призводять до вивиху або перелому. Тканини набрякають. Відбувається дефекація. Піднімається пар або дим і з'являється запах горіння.

3. Газова камера. Сьогодні п'ять держав дозволяють використання смертоносного газу в якості методу страти, але всі вони використовують смертельні ін'єкції в якості альтернативного методу. Для виконання цього методу, засудженого прив'язують до крісла в герметичній камері. Під стільцем лежить відро сірчаної кислоти. Довгий стетоскоп прикріплений до ув'язненого так, що доктор поза камери зможе виявити смерть. Після того як всі покинули камеру, вона запечатується. Потім начальник дає сигнал катові, який клацає важелем, який вивільняє кристали ціаніду натрію у відро. Це викликає хімічну реакцію, яка виділяє ціаністоводневий газ. Укладений помирає від гіпоксії, відсікання кисню в мозок. В постмортемі витяжний вентилятор висмоктує отруйний повітря з камери, а труп обприскується аміаком, щоб нейтралізувати залишки ціаніду. Приблизно через півгодини санітари входять в камеру, одягнувши протигази і гумові рукавички.

На відміну від інших штатів, станом на 17 квітня 2015 року, Оклахома ввела смерть азотним газом в якості альтернативи смертельної ін'єкції, якщо необхідні препарати не можуть бути знайдені або якщо цей метод знайдений неконституційним. Азот є природним газом в атмосфері і смерть буде викликана примусом ув'язненого дихати тільки азотом, тим самим позбавляючи його кисню.

4. Розстріл. 23 березня 2015 року в штаті Юта була проведена повторна авторизація розстрілу в якості життєздатного методу страти, якщо і тільки в тому випадку, якщо держава не змогла отримати ліки, необхідні для проведення смертельної ін'єкції. Для виконання цього методу ув'язнений зазвичай прив'язується до крісла з шкіряними ремінцями через талію і голову, перед овальної форми стіною. Стілець оточений мішками з піском для поглинання крові ув'язненого. На голову укладеного натягнуть чорний капюшон. Лікар знаходить серце укладеного через стетоскоп і і причіпляє білу тканину-мішень над ним. Стоячи в 20 футах, п'ять стрільців озброєні. Одному із стрільців дають порожні патрони. Кожен із стрільців спрямовує свою гвинтівку в проріз на полотні і стріляє в ув'язненого. Ув'язнений помирає в результаті крововтрати, викликаній розривом серця або великих кровоносних судин або розриву легень. Людина втрачає свідомість відразу після пострілу. Якщо стрілки стріляють мимо серця, випадково або навмисно, укладений повільно спливає кров'ю.

5. Повішення. Для виконання цим методом ув'язнений може бути зважений за день до страти, а репетиція проводиться з використанням мішечка з піском тієї ж ваги, що і ув'язнений. Це необхідно для визначення довжини «краплі», необхідної для забезпечення швидкої смерті. Якщо мотузка занадто довга, ув'язнений може бути обезголовлений, а якщо вона занадто коротка, то удушення може зайняти до 45 хвилин. Безпосередньо перед карою руки і ноги укладеного закріплені, він або вона з зав'язаними очима, петля розміщена навколо шиї з вузлом за лівим вухом. Кара відбувається, коли двері пастки під ногами відкривається і ув'язнений провалюється. Вага укладеного повинен викликати швидкий перелом-вивих шиї. Однак миттєва смерть зустрічається рідко [3].

Професор Амхерстського коледжу Остін Сарат, пишучи свою книгу «Gruesome Spectacles: Botched Executions and America's Death Penalty», зробив аналіз невдалих випадків смертної кари і в підсумку вийшло, що за 120 років 3,15% людей були страчено невдало. Найбільше випадків були при страті смертельної ін'єкцією.

Іншим фактором, по словам Роберта Оуена, є, вже як зазначалось вище, велика кількість невдалих випадків при страті смертельною ін'єкцією, що відбувається через нехватку медикаментів.

Підсумовуючи викладене варто погодитись зі словами генерального секретаря Amnesty International – застосування смертної кари в США

находиться на найнижчому рівні за останні 10 років, і хоча, викоринити цей вид покарання не вдасться ще досить довго, ми повинні прикласти усі зусилля для того, щоб хоча би не змінювати цю статистику.

Список використаних джерел:

1. Смертна кара у США [Електронний ресурс] // Радіо Свобода. – 2001. – Режим доступу: <https://www.radiosvoboda.org/a/875384.html>.
2. Authorized Methods [Електронний ресурс] // Death Penalty Information Center – Режим доступу: <https://deathpenaltyinfo.org/methods-execution>.
3. Descriptions of Execution Methods [Електронний ресурс] // Death Penalty Information Center – Режим доступу: <https://deathpenaltyinfo.org/descriptions-execution-methods?scid=8&did=479#injection>.

Іванова Ю.В.

студент,

Запорізький національний технічний університет

ПРОБЛЕМА ВИЗНАЧЕННЯ МЕЖ КРИМІНАЛЬНОЇ ВІДПОВІДАЛЬНОСТІ

Згідно з філософським світоглядом і свободу, і відповідальність можна осмислити тільки у світі, де існує об'єктивна зумовленість. Ухвалюючи рішення і діючи на основі знання об'єктивної необхідності, людина здатна формувати в собі почуття відповідальності перед суспільством за свої вчинки. Відповідальність зумовлена рівнем розвитку суспільної свідомості, рівнем соціальних відносин, наявними соціальними інститутами. І навіть тоді, коли людина несе відповідальність перед собою, своєю совістю, в ній відображаються існуючі для неї соціальні зв'язки і відносини. Поняття свободи пов'язане і з поняттям відповідальності, а останнє, у свою чергу, з поняттям покарання [1, с. 137].

Під час визначення меж кримінальної відповідальності слід обов'язково зазначити деякі моменти. Початком реалізації кримінальної відповідальності в межах кримінально-правових відносин є передбачені законом дії відповідної посадової особи або органу стосовну суб'єкта злочину, внаслідок яких передбачаються його визначені та встановлені законом обов'язки та права.

Після набрання обвинувальним вироком із призначенням покарання законної сили кримінальна відповідальність реалізується в межах кримінально-виконавчих відносин, тобто під час відбування покарання. Слід підкреслити, що на цьому етапі кримінально-правові відносини продовжують «своє життя». Це пов'язано з наявністю в особи судимості, яка покладає на неї певні кримінально-правові та загально-правові наслідки. Відбуття покарання